

गमनं प्रजातिः पीतोत्पत्तिः भा० । ४ पुत्रादिद्वौ यतः
त्रा० ७ १ १ ४६ । प्रमंशुत्पपुत्रभेदे पु० मार्क० पु० ११८ अ०
प्रजादा स्त्री प्रजां तद्वैतुर्गर्भं ददाति सेवनात् दा--क ।
गर्भपात्रीदृष्टौ राजनि० ।

प्रजादान न० इत० । प्रजाया दाने शब्दादाने च । प्रजातः
जन्मतः दानं शुद्धिरस्य । श्रजते न० शब्द० ।

प्रजानाथ पु० इत० । लोकनाथे न्ये प्रजाप्राणादयोऽप्यत्र ।

प्रजाप पु० प्रजां पाति पा--क । न्ये हेमच० ।

प्रजापति पु० इत० । १ चतुर्थे ब्रह्मणि अमरः । २ दद्यादौ
शब्दे च मेदि० । ३ जामातरि पूज्ये ६ बुद्धौ ७ लघुचरि
हेमच० । प्रजापतयश्च बहुविधाः यथोक्तम् । १ आत्मा २ वा-
हजत् पुत्रान् लोककर्तृन् पितामहः । ३ विश्वे प्रजानां
पतयो येष्यो लोका विनिःसृताः । ४ विश्वे प्रथमं नाम
महातपसमात्मजम् । सर्वान्नमपदं पुत्रं नाम्ना धर्मं च
सृष्टवान् । दक्षः मरीचिमत्तु पुत्रस्य पुत्रं कृतम् ।
वशिष्ठं गौतमञ्चैव भृगुमङ्गिरसं मनुम् । अथर्वभूता
इत्येते स्थाताश्चैव महर्षयः । तयोदय सुता तेषां वंशास्तु
संप्रतिष्ठिताः हरिवं० २०४ अ० । “मसर्जं सृष्टिं तद्रूपं
सप्तमिच्छन् प्रजापतीन् । मरीचिमत्तु पुत्रस्य पुत्रं कृतम् ।
वशिष्ठं महातेजाः सोऽसृजत् सप्त-
मानवान् । सप्त ब्रह्माण इत्येते पुराणे निरुचं गताः”
हरिवं० १ अ० । एकविंशतिः प्रजापतयो यथा “ब्रह्मा
स्वाधुर्भुवर्द्वौ भृगुर्धर्मस्तथा यमः । मरीचिरङ्गिरातिच
पुत्रस्य पुत्रः कृतः । वशिष्ठः परमेष्ठी च विव-
स्वान् सोम एव च । कर्दमश्चापि यः प्रोक्तः क्रोधोऽ-
वाक् क्रीत एव च । एकविंशतिरुत्पन्ना ते प्रजापतयः
सृताः” महाभारते मोक्षधर्मः । अन्येऽपि प्रजापतयः
पुराणादौ प्रसिद्धा यथा “शंभुः प्रजापतिः” श्रुतिः ।
द्विष्णो पु० “पद्मनाभः प्रजापतिः” विष्णुस० । ६ यज्ञे
निचण्डुः । १० स्तनामख्याते कौटभेदे ।

प्रजापतिहृदय न० सामभेदे । “प्रजापतेहृदयं गायति”
शत० ब्रा० ६।१।२।४० । प्रजापुत्रं च प्रजापतो च गायति
प्रजापतेहृदयमिति किञ्चित् साम तदप्यत्र गायत् ।
प्रजापतेहृदयं गायत्वादि सामवत् कस्यांचिद्वचि न
जीयते अपि तु केवलं प्रजाशब्दे प्रजापतिशब्दे च जी-
यते” भा० ।

प्रजावत् पुं स्त्री० प्रजाऽप्यस्य सत्पुं नस्य वः । सन्तानयुक्ते
स्त्रियां ङीप् । ङीवनः । शब्दाऽजाबावाम् स्त्री अमरः ।

श्रुतियुक्ते न्ये पु०

[युक्ते यजु० १६।४८]

प्रजासनि लि० प्रजां सनोति ददाति सन--इत् । सन्तानदा-
प्रजाहित लि० प्रजायै हितम् । सन्तानजनयोर्हितकारके
जने न० शब्दमात्रा ।

प्रजिन पु० प्र+ज्या-वा० नक् संस्म० । वायौ शब्दमा० ।

प्रजेश पु० इत० । न्ये प्रजेरादयोऽप्यत्र त्रिका० ।

प्रज्ञ लि० प्रजानाति प्र+ज्ञा कर्त्तरि क । प्रज्ञायुते प्रज्ञ
एव प्रज्ञादि० स्वार्थे णच् । प्राज्ञ तत्त्वार्थे लि० भावे
णङ् । २ बुद्धौ स्त्री । प्रज्ञा अक्षरस्य प्रज्ञा० च । प्राज्ञ
प्रज्ञायुते लि० ।

प्रज्ञसि स्त्री प्र+ज्ञपि-भावे क्तिन् । १ बुद्धौ हेमच० । “कृत-
म्भर । तत्र प्रज्ञा” पात० सू० । “तत्र सप्रज्ञा प्रान्तभूमिः
प्रज्ञा” पात० सू० । २ सङ्कोते श्देवीभेदे च त्रिका० ।

प्रज्ञाकाय पु० प्रज्ञा काय इव यस्य । मङ्गुलोषे त्रिका० ।

प्रज्ञाचक्षुस् पु० प्रज्ञैव चक्षुरिवास् । छतराष्ट्रे शब्द० ।

प्रज्ञादि पु० स्वार्थेऽणप्रत्ययनिमित्ते । शब्दगणे स च गणः

“प्रज्ञं वणिज् वणिज् वणिज् प्रत्यक्षं विदुस् विदुस् प्रा० नृ
विद्या मनस् (त्रौ च शरीरे) (लुङ्गत् कृष्णस्ये) चिकीर्षत्
चोरं यत्तु योध चक्षुस् बहु एनस् मरुत् क्रुच
सत्त्वं दशाहं वयस् व्याकृतं अक्षरं रक्षस् पिशाच
अश्विनि कर्मापणं देवता वन्तु ।। अक्षरार्थे” णप्रत्ययनि-
मित्ते शब्दगणे च । स च गणः प्रज्ञा नञ्वा (कस्य
आर्जः) (उक्ते च वार्त्तः)” वार्त्ति० ।

प्रज्ञान न० प्र+ज्ञा-भावे ल्युट् । १ बुद्धौ । करणे ल्युट् ।
२ चिह्ने अमरः । प्रज्ञानमस्यस्य अच् । शृण्वति द्वि-
पक्षोपः

प्रज्ञाल लि० प्रज्ञाऽस्यस्य विष्णा० लच् । बुद्धियुते लि० ।

प्रज्ञिन् लि० प्रज्ञाऽक्षरस्य इति । पण्डिते द्विरूपकोऽप्ये सत्पुं
मस्य वः । प्रज्ञावत् तत्त्वार्थे उभयतः स्त्रियां ङीप् ।

प्रज्ञिल लि० प्रज्ञा+अक्षरार्थे पिष्णा० इल । बुद्धियुते
पञ्जु लि० प्रगते विरले जातुनी यस्य जातुनोष्णः । विरल-
जानुके जने अमरः ।

प्रज्ञीन न० प्र+ज्ञो-क्त । स्वगतिभेदे स्वगतिशब्दे दृश्यम् ।

प्रण लि० पुराभवः प्र+“नञ् पुराणात् प्रात्” ५।४।१०
वार्त्ति० न । पुराणे प्राचोने चकारात् पञ्चे ल प्रल+अ
प्रोण तत्त्वार्थे लि० ।

प्रणख पु० प्रहृष्टः नखः पूर्वपदात् यत्वम् । नखाम् “आप्र-
णखात् सर्वे एव सुवर्णः” आन्द्रो० । [श्विनययुते च ।